

МІН'ЮСТ
ПІВДЕННЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ
УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА
ЮСТИЦІЇ (М. ОДЕСА)

пр. Дмитра Яворницького, 21-а, м. Дніпро, 49027
тел.: (056) 746-08-91;
e-mail: i@iust
Код ЄДРПОУ 43315529

Катерині ПОТАПОВІЙ
foi+request-125793-613578bb@dostup.org.ua

№ _____
на № _____ від _____

Щодо відповіді на запит

Південним міжрегіональним управлінням Міністерства юстиції (м. Одеса), далі – управління юстиції, в межах компетенції та функцій, покладених на управління юстиції відповідно до Положення про міжрегіональні управління Міністерства юстиції України від 23.06.2011 № 1707/5, розглянуто Ваш запит за вх. № ПІ-К-119/13.1-26 від 26.03.2024 та повідомляється наступне.

Виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) - сукупність дій визначених у Законі України «Про виконавче провадження» органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, Законом України «Про виконавче провадження», іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», а також рішеннями, які відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» підлягають примусовому виконанню.

Частиною першою статті 1 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» встановлено, що примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених Законом України «Про виконавче провадження» випадках - на приватних виконавців.

Приватний виконавець здійснює примусове виконання рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про виконавче провадження», крім:

1) рішень про відібрання і передання дитини, встановлення побачення з нею або усунення перешкод у побаченні з дитиною;

2) рішень, за якими боржником є держава, державні органи, Національний банк України, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, державні та комунальні підприємства, установи, організації, юридичні особи, частка держави у статутному капіталі яких перевищує 25 відсотків, та/або які фінансуються виключно за кошти державного або місцевого бюджету;

3) рішень, за якими боржником є юридична особа, примусова реалізація майна якої заборонена відповідно до закону;

УВ
Південне міжрегіональне управління Міністерства
юстиції (м. Одеса)
№21249/11.1-14 від 29.03.2024
КЕП: Фісцова І. В. 29.03.2024 15:38
0F0FCB

- 4) рішень, за якими стягувачами є держава, державні органи (крім рішень Національного банку України);
- 5) рішень адміністративних судів та рішень Європейського суду з прав людини;
- 6) рішень, які передбачають вчинення дій щодо майна державної чи комунальної власності;
- 7) рішень про виселення та вселення фізичних осіб;
- 8) рішень, за якими боржниками є діти або фізичні особи, які визнані недієздатними чи цивільна дієздатність яких обмежена;
- 9) рішень про конфіскацію майна;
- 10) рішень, виконання яких віднесено цим Законом безпосередньо до повноважень інших органів, які не є органами примусового виконання;
- 11) інших випадків, передбачених цим Законом та Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»;
- 12) рішень, за якими боржником є уповноважений суб'єкт управління або господарське товариство в оборонно-промисловому комплексі, визначені частиною першою статті 1 Закону України «Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності», та рішень, які передбачають вчинення дій щодо їх майна.

Після того як рішення суду чи іншого органу (посадової особи) вступило в законну силу, стягувач, тобто особа на користь чи в інтересах якої винесено рішення, або його представник, повинні самостійно отримати виконавчий документ в суді чи іншому органі, який розглядав справу. Після цього оригінал рішення та заява про примусове виконання пред'являється до відповідного органу державної виконавчої служби за місцем проживання, перебування, роботи боржника або за місцезнаходження його майна.

Право вибору місця відкриття виконавчого провадження між кількома органами державної виконавчої служби, що можуть вчиняти виконавчі дії щодо виконання рішення на території, на яку поширюються їхні функції, належить стягувачу.

Виконання рішення, яке зобов'язує боржника вчинити певні дії, здійснюється виконавцем за місцем здійснення таких дій.

Державний виконавець відкриває виконавче провадження на підставі виконавчого документа за заявою стягувача або його представника про примусове виконання рішення.

Частиною першою статті 6 Закону України «Про виконавче провадження» передбачено, що у випадках, передбачених законом, рішення щодо стягнення майна та коштів виконуються органами доходів і зборів, а рішення щодо стягнення коштів – банками та іншими фінансовими установами.

Рішення про стягнення коштів з державних органів, державного та місцевих бюджетів або бюджетних установ виконуються органами, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів.

Виконавчий документ про стягнення періодичних платежів може бути самостійно надісланий стягувачем безпосередньо підприємству, установі, організації, фізичній особі – підприємцю, фізичній особі, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи.

Одночасно з виконавчим документом стягувач подає заяву, в якій зазначаються:

- 1) реквізити банківського рахунка, на який слід перераховувати кошти;
- 2) прізвище, ім'я, по батькові стягувача, реквізити документа, що посвідчує його особу.

У разі наявності заборгованості за виконавчими документами про стягнення періодичних платежів або заперечення її розміру боржником стягувач має право пред'явити виконавчий документ для примусового виконання.

Підприємства, установи, організації, фізичні особи – підприємці та фізичні особи за заявою стягувача зобов'язані здійснювати відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника у розмірі, визначеному виконавчим документом, з урахуванням положень статті 70 Закону України «Про виконавче провадження».

Частиною першою статті 12 Закону України «Про виконавче провадження» передбачено, що виконавчі документи можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох років, крім посвідчень комісій по трудових спорах та виконавчих документів, за якими стягувачем є держава або державний орган, які можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох місяців. Зазначені вище строки встановлюються для виконання рішення з наступного дня після набрання ним законної сили чи закінчення строку, встановленого в разі відстрочки чи розстрочки виконання рішення, а якщо рішення підлягає негайному виконанню - з наступного дня після його прийняття.

Виконавчий документ про стягнення періодичних платежів у справах про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок каліцтва чи іншого ушкодження здоров'я, втрати годувальника тощо може бути пред'явлено до виконання протягом усього періоду, на який присуджені платежі.

Одночасно зазначаємо, що листи Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Одеса) не встановлюють норм права, а мають виключно інформаційний характер.

У разі незгоди із наданою відповіддю, Ви маєте право звернутися до суду для її оскарження.

В.о. начальника управління

Інна ФІРЦОВА